ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
4
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 493
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ *ἀριθ. 14*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Ἀνεγράφη εἰς τὰς Ἐφημερίδας, ὅτι ἐμελετᾶτο ἡ κατάργησις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας. Μία τοιαύτη τυχὸν ἐνέργεια θὰ ἔπληττε τόσον δεινῶς καὶ βαναύσως τὰ ἐν προκειμένῳ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ὥστε κατ' ἀρχὰς οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ θεωρήσῃ, ὡς ἔγκυρον τὴν ἀνωτέρω εἴδησιν. Ἀποδειχθεῖσα δ' ὅμως αὕτη ἐσχάτως βάσιμος ἐκ φωτοτυπίας πρακτικοῦ σχετικῆς συσκέψεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπροκάλεσεν ἀναστάτωσιν εἰς τὸν Νομὸν μας, ἐρήμην τῶν κατοίκων τοῦ ὁποίου καὶ ἐν τελείᾳ ἀντιθέσει πρὸς τὰ αἰσθήματά των, ἐσχεδιάσθησαν ἐνέργειαι ἀφορῶσαι ζήτημα ἐνδιαφέρον πρωτίστως τὴν Χαλκιδικήν.

Ὅπως γνωρίζουν ὅλοι οἱ Χαλκιδικεῖς, ὤφειλον δὲ νὰ γνωρίζουν καὶ οἱ ὀργανώσαντες τὴν ἀνωτέρω σύσκεψιν ἢ ὁπωσδήποτε συνεργήσαντες εἰς ταύτην ἁρμόδιοι, ἡ παρὰ τὰ Βασιλικὰ Θεσσαλονίκης Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ἐδημιουργήθη, διετηρήθη καὶ ὑφίσταται κυρίως χάρις εἰς τὰς εὐσεβεῖς εἰσφορὰς τῶν Χαλκιδικέων καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ της ἐδημιουργήθη εἰς ἀντάλλαγμα τῆς διασώσεως τῆς κινδυνευσάσης νὰ καταστραφῇ ὁλοσχερῶς περιουσίας της.

Ὡς ἱστορεῖ τὸ γεγονὸς τοῦτο ὁ κ. Παναγιώτης Στάμος, Γυμνασιάρχης Κασσάνδρας ἐν τῷ βιβλίῳ του «Ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας καὶ πρώην Μελενίκου Εἰρηναῖος», ἐκ τῆς ἀβελτηρίας καὶ ἀγραμματοσύνης τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, αὕτη ἐβυθίσθη, κατὰ τὸ ἔτος 1909, εἰς χρέος πρὸς τοὺς Ἑβραίους τῆς Θεσσαλονίκης, ἐξ 25.000 λιρῶν Ἀγγλίας, πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ὁποίου ἔδει, ὡς ἀπεφάνθη ἡ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ θέματος Ἐπιτροπή, παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ.΄, νὰ ἐκποιηθῇ καὶ διατεθῇ ὁλόκληρος ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Μονῆς. Ὁ Πατριάρχης τότε, ὅστις ἐγνώριζε τὴν δραστηριότητα τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου μας, Εἰρηναίου, ἀνέθεσεν ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς αὐτὸν τὴν ἐποπτείαν καὶ διάσωσιν τῆς ἐκ τῆς χρεωκοπίας κινδυνευούσης Μονῆς, ὅστις ἀπεδέχθη τὸ βαρὺ ἔργον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον, ὃν καὶ ἐδέχθη ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία, τῆς, μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ βαρυτάτου χρέους τῆς Μονῆς, ἱδρύσεως ἐν αὐτῇ Ἱερατικῆς Σχολῆς. Καὶ ἡ Μονὴ διεσώθη χάρις εἰς τὸν ἀοίδιμον Δεσπότην μας, χωρὶς νὰ χρειασθῇ ἡ ἐκποίησις οὐδὲ σπιθαμῆς τῆς κτηματικῆς της περιουσίας. Καὶ ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ ἱδρύθη καὶ λειτουργοῦσα ἀπὸ μιᾶς πεντηκονταετίας ὑψίστης σημασίας προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὸν Κλῆρον, τὴν Παιδείαν καὶ τὴν Χαλκιδικὴν ἡ Νεολαία τῆς ὁποίας καὶ δὴ ἡ πτωχὴ καὶ ἀπροστάτευτος τοιαύτη, προσέφευγεν εἰς ταύτην ὡς Τροφόν. Ἀπόφοιτοι ταύτης κατέχουν σήμερον καθηγητικὰς πανεπιστημιακὰς ἕδρας, θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, Δικαστικῶν Λειτουργῶν, πλὴν τῶν κληρικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Χαλκιδικὴ μεθ' ὑπερηφανείας ἀναμένει τὴν ἐκλογὴν καὶ Μητροπολιτῶν.

Ἡ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν ἡ δὲ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ της, δημιούργημα τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου της, Εἰρηναίου, ἱδρύθη παρ' αὐτοῦ, πρωτίστως χάριν τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ καὶ καλῶν παιδιῶν τῆς Χαλκιδικῆς.

Ὅστις ἀγνοεῖ ἢ σχίζει τὴν Ἱστορίαν, τοῦ μὲν ἑαυτοῦ του τὸν ἐσαεί παρ' αὐτῆς στιγματισμὸν διασφαλίζει τοῦ δὲ Ἔθνους τὴν ἄδικον βλάβην προκαλεῖ.

Οἱ Χαλκιδικεῖς, οἱ πρόγονοι τῶν ὁποίων, διὰ τῶν εὐσεβῶν εἰσφορῶν των ἐδημιούργησαν τὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀοίδιμος Δεσπότης τὴν διέσωσε καὶ ἵδρυσε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν της, θεροῦν ὡς βαρυτάτην προσβολὴν των τὴν τεκταινομένην ἐρήμην αὐτῶν κατάργησίν της.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας δέον νὰ μὴ θιγῇ ἀλλὰ παραμένουσα, ὡς ἔχει, νὰ ἐνισχυθῇ περισσότερον, ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃ προσφέρουσα τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας της εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Παιδείαν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν Νεολαίαν τῆς Χαλκιδικῆς.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὸ Κράτος δὲν θὰ διαπράξῃ τὸ σφάλμα νὰ παρασυρθῇ εἰς ἐνέργειαν εὐθέως ἀντιτιθεμένην πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὴν σχετικὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ὁ ὁποῖος ἤδη ἤρξατο ἐξεγειρόμενος καὶ ἐντόνως διαμαρτυρόμενος διὰ τὰ σχεδιασθέντα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ δεχθῇ νὰ μετατραποῦν εἰς βλαπτικὴν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσβλητικὴν τῶν δικαιωμάτων του πνεύματι κακῷ ἐμπνευσθεῖσαν πραγματικότητα.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ κ ***ΣΥΝΕΣΙΟΥ***

Μιὰ ἀπὸ τὶς πειὸ ἐξοργιστικὲς ἀντιθέσεις ἀφθονίας καὶ στερήσεως, εὐδαιμονίας καὶ λιμοκτονίας μᾶς διαζωγραφεῖ στὴν σημερινὴ παραβολὴ ὁ θεῖος διδάσκαλος. Ἀπὸ μιὰ πλευρὰ πορφύρα καὶ βύσσο, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ κουρέλια βρώμικα καὶ ἄφθονες, πυορροοῦσες πληγές. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ συμπόσια λουκούλεια καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ψυχουλα καὶ πεῖνα τυραγνισμένη. Ὁ ἕνας μὲ πάχος χοιρῶδες καὶ ὁ ἄλλος σὰν ὁλόϊδιο φάσμα θανάτου Μόνη διαφορά, ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο σκελετὸ μὲ τὸ ὁποῖο συμβολίζουν οἱ ζωγράφοι τὸ θάνατο, εἶναι τὸ μαῦρο καὶ ταλαιπωρημένο πετσὶ ποῦ σκεπάζει τὰ κόκκαλά του.

Ἀνατρίχιαστικὴ πράγματι ἡ ἀντίθεσις. Φρικίασις σὰν δυνατὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα διαπερνάει ὅλο τὸ σῶμα του ὅταν κανεὶς ζωντανέψῃ μὲ τὴ φαντασία του τὴν παραβολὴ καὶ τὴν κάνῃ μιὰ ὀφθαλμοφανὴ καὶ χειροπιαστὴ ἱστορία. Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ συνταρακτικὴ τούτη παραβολὴ μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία τῆς καθημερινῆς ζωῆς δὲν χρειάζονται πολλὰ πράγματα. Ἀρκεῖ νὰ τοποθετήσῃ κανεὶς στὴ θέση τοῦ ὑλιστοῦ καὶ ἀσπλαγχνου πλουσίου τῆς παραβολῆς κάποιο γνωστὸ του πλούσιον τῆς ἐποχῆς. Κάποιο ποῦ ἔχει τὴν ἴδια ὀλοφροσύνη, ἀσπλαγχνία καὶ χοιροζωΐα καὶ στὴ θέση τοῦ Λαζάρου κάποιον σύγχρονο γέρο, φτωχό, ρακένδυτο, ἔρημο κάποιον ποῦ ζῇ μέσα σὲ κάποια τρώγλη φθισμένη ἀπὸ γκαζοτενεκέδες. Κάποιον ποῦ εἶναι καὶ ἄρρωστος μαζύ καὶ μάταια προσπαθεῖ νὰ ζεστάνῃ τὸ σκελετωμένο σῶμα του κάτω ἀπὸ σκεπάσματα λίγα, κουρελιασμένα, βρώμικα Κάθε ἡλικίας καὶ γένους ἀτυχῆ πλάσματα μποροῦνε νὰ τοποθετηθοῦνε στὴν οἰκτρὴ θέση τοῦ εὐαγγελικοῦ Λαζάρου Εἶναι γεμάτη ἡ ζωὴ ἀπὸ τέτοιες φιγοῦρες. Ἀφοῦ καὶ οἱ δυὸ τοῦτοι ἀντίθετοι τύποι ἀνθρώπων συναντιῶνται στὴ ζωὴ δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολικὸ τὸ σκανδαλῶδες θέαμα ποῦ μᾶς παρουσιάζει ἡ παραβολὴ τούτη.

Ἡ παραβολὴ δὲν σταματάει στὴν ἁπλῆ διαζωγράφιση τοῦ ἐξοργιστικοῦ τούτου κοινωνικοῦ φαινομένου. Πληροφορεῖ ὅτι πέρα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη φάση τῆς ἱστορίας ἀρχίζει μιὰ ἄλλη φάση: Φάση θεϊκή, δικαία, αὐστηροτάτη. Ἡ θεϊκὴ δικαιοκρισία θὰ ἔχῃ τὸν τελευταῖον λόγον. Θὰ γράψῃ τὸν ἐπίλογο ποῦ ταιριάζει στὸ δρᾶμα τοῦτο. Θὰ ἐπιφέρῃ τὴν δικαία κάθαρση ἡ ὁποία ἱκανοποιεῖ βαθύτατα τὸ πληγωμένο ἔνστικτο τῆς δικαιοσύνης. Αὐτὰ ὅμως θὰ συμβοῦν πέραν τοῦ τέλους τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Εἰς τὴν πνευματικὴν βασιλείαν· Ἐκεῖ ὅπου κυβερνάει κατάμονη ἡ θεία δικαιοσύνη καὶ ὁ καθένας θὰ πάρῃ τὴν πληρωμὴ ποῦ τοῦ ταιριάζει.

Καμμιὰ λύση ὅμως δὲν προτείνει γιὰ τὴν πρόσκαιρη φάση τῆς ζωῆς ἐδῶ στὴ γῆ; Οἱ φερόμενοι ὡς φίλοι τῶν πτωχῶν καὶ ἐχθροὶ τῆς σκανδαλιστικῆς περιουσιακῆς, οἰκο

...*ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην*

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Νέων Μουδανιῶν λειτουργεῖ, δι' ἑνὸς (1) μόνον ὑπαλλήλου, μολονότι ἡ ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ διεξαγομένη ταχυδρομικὴ ἐργασία εἶναι σημαντικωτάτη κατά τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς, δοθέντος ὅτι τὰ Νέα Μουδανιὰ παρουσιάζουν σοβαρωτάτην ἐμπορικὴν κίνησιν ἀποτελοῦν δὲ τὸ κέντρον τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς. Ὅπως εὐκόλως, δύναται ν' ἀντιληφθῇ ὁ καθεὶς καὶ ἑκατόγχειρ ἐὰν ἦτο ὁ ἀνωτέρω ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος, δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν κόσμον, ὅπως ὁ ἴδιος φιλοτίμως προσπαθεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ καὶ ὅπως ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τό πράττῃ ἡ Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.

Ὅλα αὐτά, δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ εἶναι ἄγνωστα εἰς τοὺς ἐν προκειμένῳ ὑπευθύνους, οἱ ὁποῖοι ἑπομένως, δικαιούμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι οὔτε τὸν κόσμον σκέπτονται οὔτε τὸν ἀπεγνωσμένως ἀγωνιζόμενον νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ ὁλομόναχος λυποῦνται.

Η ΟΔΟΣ ΑΓ. ΜΑΜΑΝΤΟΣ—ΠΟΤΙΔΑΙΑΣ

Τὰ ἐκ τῆς πόλεώς μας ἢ διὰ ταύτης πρὸς τὴν Κασσάνδραν ἢ ἀντιστρόφως ταξειδεύοντα αὐτοκίνητα ὑποχρεοῦνται νὰ διέρχωνται διὰ Νέων Μουδανιῶν, διατρέχοντα ἄνευ λόγου καὶ ἐπὶ σοβαρᾷ ζημίᾳ, προερχομένῃ ἐκ τῆς ἐπὶ πλέον φθορᾶς καυσίμων κ.λ.π. καὶ ἀπωλείᾳ χρόνου, ἐνίοτε πολυτίμου πολλὰ χιλιόμετρα, διότι λόγῳ τῶν βροχοπτώσεων ἡ λίαν συντομωτέρα ὁδός, ἥτις ἄγει εὐθέως ἀπό Ἁγίου Μάμαντος εἰς Νέαν Ποτίδαιαν κατέστη ἄβατος.

Νομίζομεν ὅτι δι' οὐχὶ σημαντικῆς δαπάνης δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ τόσον ἐξυπηρετικὴ αὕτη ὁδός. Δὲν εἶναι σοβαραὶ αἱ βλάβαι αὐτῆς, τὸ δὲ ἀπαιτηθησόμενον πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν χρηματικὸν ποσόν, θὰ εἶναι πολὺ κατώτερον ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀνέλθῃ ἡ ἀνωτέρω ζημία τῶν αὐτοκινήτων.

ΑΞΙΟΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ!

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ὀλυμπιάδος, ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας συγχαίρει αὐτόν, τοὺς κ.κ. κοινοτικοὺς συμβούλους καὶ τοὺς τοπικοὺς παράγοντας, διότι ἐκ τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ μας σχετικῶν στατιστικῶν στοιχείων προκύπτει ὅτι ἡ ὡραία παράλιος Κοινότης Ὀλυμπιάδος ἔρχεται μεχρι τῆς στιγμῆς πρώτη εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως ἐν τῷ Νομῷ μας.

Ἡμεῖς πλὴν τοῦ ἀξίου Προέδρου τῆς Κοινότητος Ὀλυκπιάδος, τῶν ἰσαξίων κοινοτικῶν συμβούλων καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ ὅλους τοὺς φιλοπροόδους κατοίκους τῆς ὡραίας αὐτῆς Κοινότητός μας.

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ.Ε.Η.

Ἀγρόται καὶ κτηνοτρόφοι εἶναι οἱ περισσότεροι κάτοικοι τοῦ Πολυγύρου καὶ τῶν ἄλλων κωμοπόλεων τῆς Χαλκιδικῆς. Καὶ πολλάκις ἀπουσιάζουν διὰ πολλὰς ἡμέρας δι' ἐργασία των εἰς τοὺς γύρω συνοικισμούς. Ἂς μὴ σπεύδουν λοιπὸν οἱ ὑπάλληλοι τῆς ΔΕΗ εὐθὺς ἀμέσως ἅμα τῇ ἐκπνοῇ τῆς προθεσμίας νὰ διακόπτουν τὴν παροχὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὰ ἔξοδα ἐπανασυνδέσεως πτωχοὺς καταναλωτάς. Μία σιωπηρὰ παράτασις ὀλίγων ἡμερῶν δὲν βλάπτει, τὴν στιγμὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν πέραν τῆς ἐπιδόσεως τοῦ λογαριασμοῦ δὲν γίνεται ἑτέρα εἰδοποίησις. Ἡ ΔΕΗ εἶναι ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ δημοσίας ὠφελείας ἡ ὁποία ἔχει καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς τὴν ὁποίαν πλειστάκις ἀποτείνεται διὰ δανειοδότησιν κ.λ.π. Ὁ ὑπερβάλλων ζῆλος τῶν ὑπαλλήλων της ἂς μὴ προκαλῇ ζητήματα καὶ μάλιστα εἰς τὰ μικρὰ μέρη.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΤΕ ΒΑΒΔΟΥ

Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Βάβδου μᾶς ἀπέστειλαν ἔντονον διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς καταβαλλομένης προσπαθείας, πρὸς κατάργησιν τοῦ ἐν τῇ Κοινότητί των Γραφείου τοῦ ΟΤΕ.

Οἱ διαμαρτυρόμενοι ἰσχυρίζονται, ὅτι τὴν προσπάθειαν ταύτην καταβάλλει ὁ προϊστάμενος τοῦ ἀνωτέρω Γραφείου, ἐπὶ τῇ ἀβασίμῳ, κατ' αὐτούς, αἰτιολογίᾳ τῆς μικρᾶς κινήσεως, τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει τοῦτο, πράγματι δὲ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν μετάθεσίν του ἐκ Βάβδου τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν ἐπεδίωξεν εἰς τὸ παρελθόν.

Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν τὰ κίνητρα τοῦ ἀνωτέρω προϊσταμένου τοῦ Γραφείου τοῦ ΟΤΕ Βάβδου εἶναι τὰ προαναφερθέντα, οὔτε ἐὰν ἡ κίνησις τοῦ Γραφείου εἶναι μικρά, ἀλλὰ καὶ ἀληθοῦς ὑποτιθεμένης τῆς ἐλλείψεως σοβαρᾶς κινήσεως αὐτοῦ, οὐδεὶς λόγος ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται περὶ καταργήσεώς του, διότι ἡ Κοινότης Βάβδου ἐμφανίζει ζωηρότατον τουριστικὸν ἐνδιαφέρον, εἰς τὴν περιοχήν του δὲ λειτουργεῖ ἡ σημαντικωτάτη Μεταλλευτικὴ Ἐπιχείρησις τῆς ἑταιρίας «ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ».

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ

Γ. Α. ΜΑΡΑΒΕΛΕΑ

—=47=—

Μαζὺ μὲ τοὺς χωρικοὺς ποὺ ἤρθαν νὰ τὸν δοῦν στὸ κατάλυμμά του ἦσαν καὶ μιὰ ὡραιότατη μαυροφορεμένη γυναίκα, ποὺ κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι ἕνα ἀγγελόμορφο κοριτσάκι, μόλις δύο χρόνων. Ἦταν ἡ χήρα τοῦ καπετὰν Βαγγέλη Γεωργίου.

Ὁ καπετὰν Βαγγέλης ἦταν ἀπὸ τὸ Στρέμπενο. Ὅταν στὶς ἀρχὲς τοῦ 1903 ἄρχισε νὰ ἐντείνεται ἡ βουλγαρικὴ καταπίεση, σὰν προανάκρουσμα τῆς ψευτοεπανάστασης τοῦ Ἰουλίου, μόνο αὐτὸς ἀντιτάχθηκε στὶς βουλγαρικὲς συμμορίες. Μόνος καὶ ἀβοήθητος κατώρθωσε νὰ συγκεντρώση γύρω του 50 ντόπια παλληκάρια κι' ἔγινε ὁ φόβος τῶν κομιτατζήδων, ποὺ καθημερινὸ σχεδὸν τοῦ ἔκαναν ἐπιθέσεις καὶ τοῦ ἔστηναν ἐνέδρες, ἀποφασισμένοι μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν ἐξοντώσουν. Στὶς ἀλλεπάλληλες αὐτὲς μάχες εἶχε διαλύσει ἐφτὰ σημαντικὲς συμμορίες τῆς περιοχῆς του. Παρακολουθοῦσε ἀκόμη ἄγρυπνα καὶ ἐξουδετέρωνε τὶς ἐνέδρες ποὺ ἔστηναν οἱ Βούλγαροι στὸ μητροπολίτη Καστορι̃ας Γερμανὸ Καραβαγγέλη καὶ πολλὲς φορὲς τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὸ δολοφονικὸ τους μαχαῖρι. Ἦταν ὁ πρῶτος ὁπλαρχηγὸς ποὺ διοικοῦσε ἑλληνικὸ ἀνταρτικὸ σῶμα, πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Καούδη μὲ τοὺς Κρητικοὺς του κι' ἀργότερα τοῦ Ἥρωά μας.

Ἀργότερα μὲ τὴν ψευδοεπανάσταση τοῦ 1903, ὁ καπετὰν Βαγγέλης πέρασε στὴν ἀνατολικὴ Μακεδονία. Ἐκεῖ διέλυσε τὴν πολυάριθμη βουλγαρικὴ συμμορία τοῦ καπετὰν Ἀλέξη, ποὺ χρόνια καταπίεζε τοὺς Ἕλληνες τῆς περιοχῆς καὶ σκότωσε καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἀρχισυμμορίτη μὲ τὰ χέρια του. Οἱ Βούλγαροι κομιτατζῆδες προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξοντώσουν τὸν ἡρωϊκὸ αὐτὸ Ἕλληνα καπετάνιο. Πολλὲς φορὲς τοῦ ἔστηναν ἐνέδρες καὶ δολοφονικὲς ἀπόπειρες, κεῖνος ὅμως κατώρθωνε πάντοτε νὰ τοὺς ξεφεύγη.

Τελικὰ ὅμως δὲ μπόρεσε ν' ἀποφύγη τὸ ριζικό του. Τὸ Μάη τοῦ 1904, καθὼς γύριζε στὸ Στρέμπενο ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι, πολυάριθμη βουλγαρικὴ συμμορία εἰδοποιημένη ἀπὸ κάποιο προδότη, τοῦ εἶχε στήσει καρτέρι στὶς πλαγιὲς μιᾶς χαράδρας, ἀπ' ὅπου ὑποχρεωτικὰ θὰ περνοῦσε. Καὶ καθὼς ἐκεῖνος βάδιζε ἀνύποπτος, οἱ Βούλγαροι κρυμμένοι στὸ χαμόκλαδα τὸν πυροβόλησαν ὅλοι μαζὺ ἀπὸ μικρὴ ἀπόσταση.

—Μὲ φάγαν τὰ σκυλιά, μπόρεσε νὰ πῆ. Κι' ὁ ἡρωϊκὸς καπετὰν Βαγγέλης ἔμεινε στὸν τόπο. Καὶ τὰ τσακάλια τοῦ κομιτάτου, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ πέφτη, κατέβηκαν στὴ χαράδρα, τὸν λιάνισαν κυριολεκτικὰ μὲ τὰ μαχαίρια τους καὶ χάθηκαν στὸ πυκνὸ δάσος. Αὐτὸ ἦταν τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ ἔνδοξου τούτου παλληκαριοῦ.

Ἡ χήρα λοιπὸν τοῦ καπετὰν Βαγγέλη κλαίει ἀπαρηγόρητα. Δὲν ἔχει μόνο τὸν καημὸ γιὰ τὸ χάσιμο τ' ἀντρός της. Τὸ προηγούμενο κι' ὅλας βράδυ πῆρε εἴδηση ὅτι οἱ κομιτατζῆδες σκότωσαν καὶ τὸν ἀδελφό της, ποὺ ἦταν δάσκαλος στὴ Μυλόβιστα, ἕνα χωριὸ τοῦ Μοναστηριοῦ. Μαζὺ μὲ τὴ χήρα τοῦ σκοτωμένου καπετάνιου ἦταν κι' ἡ ἀδελφή του. Ἔβλεπε κι' ἔκεῖνη τὸν Παῦλο καὶ ποτάμι τρέχανε τὰ μάτια της ἀπὸ τὴ συγκίνηση. Κι' ἐκεῖνος μὲ κόπο συγκρατώντας τὰ δάκρυά του, ἔδωσε ἀπὸ μιὰ λίρα στὶς δυστυχισμένες γυναῖκες καὶ τραβήχτηκε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ νὰ κρύψη τὴ συγκίνησή του.

Τ' ἀπόγευμα ἔκανε τὸ σταυρό του στὴν ἐκκλησία καὶ πῆγε στὸ νεκροταφεῖο, γιὰ νὰ προσκυνήση στοὺς τάχους τῶν σκοτωμένων ἀπὸ τοὺς κομιτατζῆδες. Εἶδε καὶ τὸν τάφο τοῦ καπετὰν Βαγγέλη χωρὶς σταυρό, κι' ἔγραψε στὸ σημειωματάριό του νὰ παραγγείλη ἕνα μαρμάρινο στὸ Μοναστῆρι. Μὰ ὁ θάνατος τὸν πρόλαβε κι' αὐτὸν καὶ δὲν πρόφτασε.

Ξαναγύρισε καὶ πάλι στὴν πλατεῖα. Συγκέντρωσε 15 γερὰ παλληκάρια τοῦ χωριοῦ, τοὺς μοίρασε ὅπλα κι' ὀργάνωσε τὴν ἄμυνα. Ἔτσι ἀφοῦ ἐξασφάλισε κάπως τὸ Στρέμπενο ἀπὸ τοὺς κομιτατζῆδες καὶ πῆρε τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ ξαναχτιζόταν γρήγορα τὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο, συγκέντρωσε τοὺς ἄντρες του κι' ἑτοιμάστηκαν νὰ φύγουν, ἐνῶ οἱ χωρικοὶ τοὺς ἀποχαιρετοῦσαν μὲ δάκρυα κι' εὐχές.

Θὰ τραβοῦσε τώρα γιὰ τὴν Πρεκοπάνα. Εἶχε νὰ ξεκαθαρίση ἐκεῖ ἕνα λογαριασμὸ μὲ τὸ Βούλγαρο παπᾶ καὶ τὸ δάσκαλο, ποὺ τρομοκρατοῦσαν τὸν ἑλληνικὸ πληθυσμό.

ΣΤΗΝ ΠΡΕΚΟΠΑΝΑ

Ἄρχιζε νὰ βραδυάζη ὅταν ὁ Παῦλος καὶ τὰ παλληκάρια του ἄφηναν τὸ Στρέμπενο. Πῆραν ἕνα ἀνηφορικὸ μονοπάτι καὶ τράβηξαν γιὰ τὸ βουναλάκι ποὺ ὑψώνονταν πίσω ἀπὸ τὸ χωριό. Φοβόταν ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ Στρεμπένου θἄρχονταν τουρκικὸς στρατός. Καὶ πραγματικὰ στὸ δρόμο τῆς Νεβέσκας φάνηκε ἕνα μεγάλο ἀπόσπασμα, λόχος ὁλόκληρος. Ὁ Παῦλος τοὺς παρακολουθεῖ μὲ τὰ κυάλια του ὅπως προχωροῦν γιὰ τὸ Στρέμπενο. Ξαφνικὰ ὅμως ὁ στρατὸς ἀλλάζει διεύθυνση ἀνεβαίνει σ' ἕνα λόφο κι' ἀρχίζει γυμνάσια.

Μόλις νύχτωσε ἀνεβαίνουν στὸ βουνὸ ποὺ εἶχαν συμφωνήσει ν' ἀνταμώσουν ἐκεῖ μὲ τὸν καπετὰν Δημουλιὸ Ζήση κι' ὅλοι μαζὺ νὰ χτυπήσουν τὸ Ἀετόζι, ἕνα χωριὸ ποὺ μέσα του κρύβονταν μιὰ βουλγαρικὴ συμμορία. Ἀνεβαίνουν μὲ μεγάλη προσοχὴ στὴν ἀνηφοριὰ ἕνας—ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ὁδηγό, γιατὶ τὸ μέρος εἶναι ἀπόκρημνο κι' ἡ πυκνὴ ὁμίχλη τοὺς δυσκολεύει τὴν ὅραση. Φθάνουν τελικὰ στὴ βρύση ποὖχαν συμφωνήσει νὰ συναντηθοῦν μὲ τὸν καπετὰν Δημουλιό. Δὲν ἔχει φτάσει ἀκόμη. Πλαγιάζουν ὅπως ὅπως ἀνάμεσα στὶς πέτρες καὶ τὸν περιμένουν.

Σὲ λίγο ἀνοίγουν οἱ καταρράκτες τ' οὐρανοῦ καὶ μιὰ δυνατὴ βροχὴ τοὺς μουσκεύει μέχρι τὰ κόκκαλα. Οἱ ἄντρες εἶναι τσακισμένοι ἀπὸ τὴν κούραση κι' οἱ περισσότεροι βήχουν ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ τὸ κρύο ποὺ τοὺς θέρισε. Μόνο ὁ Παῦλος καὶ δυὸ—τρεῖς ἄλλοι ἀντέχουν ἀκόμα. Κάθονται στὶς πέτρες κουλουριασμένοι καὶ τουρτουρίζοντας καὶ τυλίγονται στὶς κάπες τους. Κι' ἡ βροχὴ ἐξακολουθεῖ ραγδαία νὰ τοὺς λούζη ἀδιάκοπα μέχρι τὶς ἕξη τὸ πρωῒ ποὺ ἔδωσε ἐπὶ τέλους ὁ Θεὸς νὰ σταματήση. Σηκώθηκαν τότε ὅλοι ἄναψαν φωτιὲς καὶ κάθησαν γύρω γιὰ νὰ ζεσταθοῦν καὶ νὰ στεγνώσουν.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Ἀναλαμβάνει τοκετοὺς κατ' οἶκον.
Οἰκία: Γεωργίου Τσίγγα

Χαλκιδικεῖς:
Διὰ πᾶσαν Κτηματικήν σας Συναλλαγὴν Ἀποταν-θῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.
Ἀγοραὶ-Πωλήσεις Ἀκινήτων
Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 20—951

Η ΔΙΣΤΟΜΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

ΥΠΟ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ Γ. ΞΕΝΟΥ

Ὅλοι οἱ κτηνοτρόφοι μας ξέρουν αὐτὴν τὴν ἀρρώστεια μὲ τὸ ὄνομα «κλαπάτσα» γνωρίζουν ἐπίσης πολὺ καλὰ τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα πάνω στὰ ζῶα τους. Ἀσφαλῶς ὅμως δὲν ξέρουν τὴν αἰτία οὔτε πῶς νὰ προφυλαχθοῦν, ἀλλοιῶς δὲν θὰ εἴχαμε τὴν ἀρρώστεια τόσο διαδεδομένη στὰ κοπάδια μας καὶ τόσα πρόβατα ἐξουσθενημένα ἀπὸ τὸ παράσιτό της. Ἐξηγόντας λοιπὸν σήμερα μὲ ἁπλὰ λόγια τὴν αἰτία καὶ τὸν τρόπο μεταδόσεως τῆς ἀρρώστειας στὰ ζῶα θὰ βοηθήσωμε τοὺς κτηνοτρόφους μας νὰ φυλάξουν τὰ κοπάδια του ὅσο τὸ δυνατὸν καλλίτερα καὶ νὰ θεραπεύσουν τὰ ἤδη μολυσμένα.

Ποῦ ὀφείλεται: Ἡ κλαπάτσα ὀφείλεται σὲ ἕνα μικρὸ ζωάριο ἕνα μικροσκοπικὸ σκουλκάκι, ἄς ποῦμε, τὸ παράσιτο δηλαδὴ τὸ δίστομα τὸ ἡπατικὸν ἔσι εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ του ὀνομασία.

Ὁ Κύκλος τῆς ζωῆς τοῦ παρασίτου: Νὰ ἐν ὀλίγοις πῶς γίνεται. Τὸ σκουλίκι, τὸ δίστομα, στὴν ἐφηβικὴ του ἡλικία ζῆ μέσα στὸ συκώτι κατὰ μῆκος τῶν ἀγωγῶν τῆς χολῆς ἔχει σχῆμα μικροῦ φύλλου ἀμυγδαλῆς χρῶμα καφὲ βαθύ, ἐκεῖ μέσα στοὺς χολαγωγοὺς γεννάει τ' αὐγά του (δὲν φαίνονται μὲ γυμνὸ μάτι ἀλλὰ μόνον μὲ μικροσκόπιο) αὐτὰ παρασύρονται μὲ τὴν χολὴ φέρονται στὸ ἔντερο, ἔτσι σιγὰ σιγὰ μὲ τὰ κόπρανα τοῦ ζώου πέφτουν στὸ χῶμα. Ὅσα αὐγὰ πέσουν σὲ ὑγροὺς τόπους, σὲ βαλτότοπους καὶ στάσιμα νερὰ θὰ ἐκκολαφθοῦν ἐνῶ αὐτὰ ποῦ θὰ πέσουν σὲ ξερότοπο θὰ ξεραθοῦν σιγὰ—σιγὰ καὶ τὸ ἔμβρυο ποὺ βρίσκεται μέσα τους θὰ ψοφήση. Ἀφοῦ ἐκκολαφθῆ τὸ αὐγό, τὸ ἔμβρυο θὰ σπάση τὸ κέλυφος τοῦ αὐγοῦ καὶ θὰ βγῆ ἔξω μὲ τὶς μικρὲς τριχίτσες ποῦ ἔχει γύρω—γύρω στὸ σῶμα του θὰ κολυμπήση μέσα στὸ περιβάλλον του ὥσπου νἄβρη ἕνα μικρὸ σαλιγκαράκι ἀπὸ αὐτὰ τὰ μακρουλὰ ποῦ συχνὰ συναντοῦμε κολλημένα πάνω στὰ χόρτα στὰ διάφορα βαλτότοπια. Μέσα στὸ σαλιγκαράκι θὰ ὑποστῆ ὁρισμένες μεταμορφώσεις θὰ ἀλλάξη δηλαδὴ φάτσα, καὶ θὰ πολλαπλασιασθῆ.

Οἱ καινούργιες προνύμφες βγαίνουν ἀπὸ τὸ σαλιγκαράκι καὶ βοηθούμενες ἀπὸ τὴν οὐρίτσα τους κολυμπᾶνε μέσα στὸ νερό, πηγαίνουνε δὲ καὶ κολλᾶνε στὸ βλαστὸ ἑνὸς φυτοῦ ἑνὸς χορταριοῦ.

Ὅταν τὰ φύλλα τοῦ χόρτου φαγωθοῦν ἀπὸ τὸ πρόβατο ἡ προνύμφη αὐτὴ τοῦ διστόμου φτάνει μαζὶ μὲ τὴν τροφὴ ὡς τὰ ἔντερα ἀπὸ ὅπου ἀνεβαίνουν ἀπὸ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς χολῆς φτάνει στὸ συκώτι. Μένει λοιπὸν ἐκεῖ μεγαλώνει καὶ σὲ 2—4 μῆνες ἔχει συμπληρώσει πιὰ τὴν ἀνάπτυξη του εἶναι ἕνα πλατὺ σκουλίκι σὰ μικρὸ φύλλο ἀμυγδαλῆς μὲ στενὸ κεφάλι ἔχει μῆκος 2 πόντους καὶ πλάτος 1 πόντο, τρέφεται ρουφόντας τὸ αἷμα ἀπὸ τὰ χοιλόματα τῶν ἀγωγῶν μέσα σ' αὐτοὺς ζῆ ὡς τρία χρόνια καὶ ἐκεῖ γεννάει τὰ σύγὰ του. Ἔτσι συμπληρώνει τὸν κύκλο τῆς ζωῆς του. Ἀπὸ τὰ παραπάνω ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι γιὰ νὰ ὑπάρξη ἡ ἀρρώστεια στὰ κοπάδια μας πρέπει.

1) Ὑγρὸς τόπος γιὰ νὰ ἐκκολαφθῆ τὸ αὐγό.

2) Τὰ ἐνδιάμεσα σαλιγκαράκια ποὺ θὰ φιλοξενήσουν τὸ ἔμβρυο γιὰ νὰ μεταμορφωθῆ καὶ

3) Ἕνα μυρηκαστικὸ ζῶο γιὰ νὰ συμπληρωθῆ ἡ ἀνάπτυξις του Ἂν ἕνας ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς τρεῖς ὅρους λείψη τὸ παράσιτο δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ ψοφάει Ἔτσι λοιπὸν ξέροντας τὸν κύκλο τῆς ζωῆς του μποροῦμε μὲ τὸν ἕνα ἤ τὸν ἄλλον τρόπο νὰ ἀποφύγουμε τὴν καταστρεπτικὴ αὐτὴ ἀρρώστεια.

Συμπτώματα τῆς κλαπάτσας: Στὴν πρώτη περίοδο τῆς ἀρρώστειας ἤτοι τὸν πρῶτο μῆνα ὅταν ἐγκαθίσταται τὸ παράσιτο στὸ συκώτι τὸ ζῶο μπορεῖ νὰ μὴν παρουσιάση τίποτε τὸ ἰδιαίτερο ἤ νὰ ἐμφανίση μικρὴ ἀδιαθεσία. Στὴν δευτέρα ὅμως περίοδο ἤτοι ἀπὸ τὸν 2ον—4ον μῆνα καὶ προπάντων, ὅταν εἶναι μεγάλη ἡ μόλυνση παρατηροῦμε ἴκτερο (κιτρινάδα) πρηξίματα ἀναιμία. Τὰ πρηξίματα συνήθως παρατηροῦνται στὴν κάτω γνάθο πιὸ φανερὰ εἶναι στὸ περιτόναιο ὅπου παρουσιάζεται ὑδρωπηκία, δηλαδὴ ἡ κοιλιὰ τοῦ ζώου γεμίζει νερό. Ἡ βλεννογόνος τοῦ ματιοῦ λόγω τῆς ἀνσιμίας ἔχει χρῶμα πορσελάνης. Ἡ κοπριὰ του εἶναι νεροῦλη καὶ βρωμερὴ κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα τὰ ζῶα μας πέρνουν τὴν ἀρρώστεια τὸ φθινόπωρο καὶ μετὰ 5—6 μῆνες ψοφᾶνε.

Προφύλαξι ἀπὸ τὴν κλαπάτσα: Πρέπει νὰ ἀποξηράνουμε μὲ αὐλάκια καὶ ἀποστραγγιστικὰ ἔργα τὶς ὑγρὲς καὶ βαλτώδεις βοσκιὲς νὰ καταστρέψουμε τὰ σαλιγκαράκια μὲ ἄσβεστόνερο Νὰ μοζεύωνται τὰ κόπρανα κάθε ἑβδομάδα καὶ νὰ ἀνακατεύονται μὲ ἄσβεστο ἀσβέστη Προσέχετε ποτὲ μὴν ὁδηγεῖτε τὰ ζῶα σας νὰ πίνουν νερὸ ἀπὸ βάλτους καὶ στάσημα νερά.

Θεραπεία: Θὰ ποτίσουμε δύο φορὲς τὸ χρόνο ἄνοιξη καὶ φθινόπωρο, τὶς γνωστὲς καψοῦλες, ποὺ τόσα εἴδη ἀπ' αὐτὲς ὑπάρχουν στὸ ἐμπόριο Νέο—Διστομ. Διστοβίνη—Αρνόλ κ.λ.π. κοθὼς ἐπίσης καὶ σκόνη ἐξαχλωρεθάνη μὲ τὸν τρόπο τῆς εἰδικῆς ὁδηγίας τοῦ κάθε φαρμάκου. Τὸ παράσιτο τῆς ἀρρώστειας θὰ σκοτωθῆ μέσα στοὺς ἀγωγοὺς τῆς χολῆς. Μετὰ θὰ παρασυρθῆ ἀπ' αὐτὴ πρὸς τὰ ἔντερα καὶ φεύγει μὲ τὴν κοπριά. Καλὸν εἶναι κατὰ τὶς ἡμέρες τῆς θεραπείας νὰ περιορίσωμε τὰ ζῶα σ' ἕνα περίβολο ὥστε νὰ μοζεύωμε τὴν κοπριὰ τους καὶ νὰ τὴν ἀπολυμένουμε μὲ ἄσβεστο ἀσβέστη.

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ

Τὸ περιβάλλον εἶναι ἀπὸ τοὺς παράγοντας ἐκείνους ποὺ ἐπηρεάζουν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν τρόπο ἐν γένει τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου Καὶ ἐπηρεάζει τοῦτο τὴν ζωήν του, εἴτε πρὸς τὸ καλὸ εἴτε πρὸς τὸ κακό. Κάθε δὲ λαὸς ἔχει τὰ γνωμικά του, ποὺ ἐκφράζουν τὴν ἀλήθεια αὐτή.

Καὶ ὁ Ἀποστ. Παῦλος γράφει στὴν ἐπιστολή του πρὸς Κορινθίους: «φθείρουσι τὰ καλὰ ἤθη οἱ κακαί συναναστροφαί». Ἐδὼ δὲ τίθεται τὸ πρόβλημα ἀπὸ Χριστιανικῆς ἀπόψεως. Τὸ πρόβλημα δηλ. τῆς στάσεως τοῦ Χριστιανοῦ ἀπέναντι τοῦ περιβάλλοντος μέσα στὸ ὁποῖο εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ζῆ.

Ὅλοι μας, ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόληση καὶ γενικὰ ἀπὸ τὴν κοινωνική μας ζωή ἐρχόμαστε σὲ ἐπαφὴ μὲ ὡρισμένο κύκλο ἀνθρώπων καὶ ἔτσι κατ' ἀνάγκη ἐκλέγουμε τὸ περιβάλλον μας.

Ἡ καθημερινὴ πεῖρα μᾶς τὸ λέγει, τὸ πόσον δύσκολη εἶναι ἡ θέση τοῦ Χριστιανοῦ μέσα στὴ σημερινὴ κοινωνία, ὅπου εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀντιμετωπίζη τὸ ψεῦδος, τὴν ἀπάτη, τὴν δολιότητα καὶ τόσα ἄλλα ἀνήθικα μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι, στὶς μεταξύ τους σχέσεις γιὰ νὰ ἐπιπλεύσουν στὴν ζωή Μὲ ἄνισα μέσα εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀγωνισθῆ ὁ Χριστιανὸς μέσα στὴν σημερινὴ κοινωνία. Καὶ ἡ πραγματικότητα αὐτὴ τὸν φέρνει σὲ δύσκολη θέση.

Ζοῦμε ὅλοι μας σὲ δύο κόσμους: στὸν ἐξωτερικὸ καὶ ἐσωτερικὸ κόσμο.

Ὁ πρῶτος εἶναι οἱ ὅροι καὶ οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς καὶ ὁ δεύτερος, ὁ κόσμος τῆς ψυχῆς μας. Τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο δὲν ἔγκειται στὴν θέλησή μας νὰ τὸν ἐκλέξωμε. Ὑπάρχουν στὴ κοινωνία μας πολλὰ κακά, τῶν ὁποίων ἡ διόρθωση δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴ θέληση καὶ τὶς ἀγαθές μας προθέσεις. Οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς εἶναι ἰσχυρότερες ἀπὸ τὶς προθέσεις μας Τὸν ἐσωτερικὸ ὅμως κόσμο—τὸν κόσμο τῆς ψυχῆς—μποροῦμε νὰ τὸν θέσωμε ὑπὸ τὸν ἔλεγχό μας, καὶ νὰ γίνωμε κύριοί του μὲ μιὰ ἁπλῆ καὶ ἀδάπανη διαδικασία: Ν ἀφήσωμε δηλ. τὸν Χριστὸ νὰ εἰσέλθῆ στὴν ὕπαρξή μας γιὰ νὰ ἐργασθῆ μέσα μας τὸ ἀνακαινιστικό Του ἔργο, τὸ ἔργο τῆς ἀτομικῆς μας ἀπολυτρώσεως. Καὶ μόνον μὲ τὴν ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου εἶναι δυνατὸν νὰ κατακτηθῆ ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος καὶ νὰ κερδηθῆ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς

Καὶ ἔσι ὁ ἄνθρωπος γίνεται κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ δημιουργεῖ τὸ περιβάλλον τῆς ἐσωτερικῆς του ζωῆς. Μέσα στὸ περιβάλλον αὐτὸ δημιουργεῖ τὴν καινούργια ζωή. Προάγει τὶς Χριστιανικὲς του ἀρετές καὶ καλλιεργεῖ τὴν πνευματικότητά του.

Φυσικὰ ὁ ἐσωτερικὸς αὐτὸς κόσμος θὰ εὑρίσκεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον διότι εἶναι δύο διαφορετικοὶ κόσμοι μὲ ἀντίθετα φρονήματα, αἰτήματα, σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις. Ὁ ἕνας εἶναι κόσμος τῆς σαρκὸς καὶ ὁ ἄλλος εἶναι κόσμος τοῦ πνεύματος.

Ἀλλ' ὁ Χριστιανὸς μπορεῖ νὰ ζῆ μέσα στὰ ρυπαρὰ σκεύη τοῦ ἁμαρτωλοῦ περιβάλλοντος, καὶ ἡ ζωή του νὰ σκορπάη τὴν λάμψη τῆς ὠμορφιᾶς καὶ τῆς ἁγνότητος.

Οἱ ζωολόγοι μᾶς λέγουν, ὅτι ὑπάρχουν κάτι πουλιά, ποὺ μποροῦν νὰ βουτήξουν στὴ λάσπη καὶ νὰ βγοῦν καθαρὰ καὶ λαμπρά. Στὶς ρίζες τῶν φτερῶν τους ὑπάρχουν κάτι ἀδένες, ποὺ ἐκκρίνουν ὑγρὸ καὶ αὐτὸ προστατεύει ἀπὸ τοῦ νὰ λερώνονται.

Ἔτσι καὶ στὴν ἐσωτερικὴ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ λειτουργεῖ κάποιο ἄλλο σύστημα πνευματικῶν ἀδένων, ποὺ τροφοδοτοῦν τὴν πνευματικὴ του ὕπαρξη καὶ ἐνισχύουν τὴν ἄμυνά του ἐναντιον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς ἁμαρτίας

Γιὰ νὰ εἶναι ὅμως ἀποτελεσματικὴ ἡ ἄμυνα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου χρειάζετσι διαρκὴ ἐνίσχυση μὲ καινούργιες πνευματικὲς δυνάμεις. Καὶ μόνο μιὰ καλὰ ὡπλισμένη ἐσωτερικὴ ζωὴ μπορεῖ ν' ἀντισταθῆ ἀποτελεσματικὰ στὶς προσβολὲς τοῦ ἐχθροῦ τῆς ψυχῆς μας. Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ὁπλισμὸς αὐτός; Μᾶς τὸ λέγει ὁ Ἀποστ. Παῦλος στὴν πρὸς τοὺς Ἐφεσίους ἐπιστολή του. Εἶναι ἡ ζώνη τῆς ἀληθείας· εἶναι ὁ θώρακας τῆς δικαιοσύνης· εἶναι ἡ ἀσπίδα τῆς πίστεως· εἶναι ἡ περικεφαλαία τῆς σωτηρίας· εἶναι ἡ μάχαιρα τοῦ πνεύματος. Ἡ προτροπὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἐφέσου ἦτο: νὰ ἐνδυ

Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΝ ΕΙΜΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ....

Ἂν εἶμαι θάλασσα, εἶσ' ἀγέρι,
κι' ἥλιος ἂν εἶμαι ἐγώ, οὐρανός,
ἂν εἶμαι βράδι, εἶσαι τ' ἀστέρι,
κι ἂν εἶμαι κῆτος, εἶσ' ἀνθός

Ἐγὼ ναὸς κι' ἐσὺ κολώνα
ποὺ μὲ βαστᾶς καμαρωτό,
καράβι ἐγὼ κι' ἐσὺ βελόνα,
ποὺ ἀσφαλα βγάνεις στὸ καλό.

Δίνω καὶ παίρνω, εἶσαι τὸ ζύγι,
καὶ τοῦ στραβοῦ 'σαι τὸ παιδί
—δόμου τὸ χέρι σου κι' ὁδήγει,
πιστὴ χαρὰ σ' ἀκολουθεῖ.

Β. ΡΩΤΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Συκιᾶς: οἱ κ.κ. Δημ. Χατζηγιάννης, Ἰωάννης Ζάγγας.

Ὁρμυλίας: οἱ κ.κ. Χρῖστος Πυραλῆς, Δημ. Γουργούρης, Γεώργ. Μάρδας, Μιχ. Γκολόης.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Αὐγερινὸς Γ. Στεφάνου, Ἰωάν. Μαλκότσης, Ἐλευθέριος Δάλπης, Χαρίλαος Σοχίνης, Γ. Δέλλιος, Πέτρος Παπαδόπουλος, Ἀλεξ. Χλιάπας, Κύρκος Ἰωτροῦ, Νικόλαος Χ. Δέσς, Λάκης Ντίνου Μπασλῆς, Δημ Χατζηχρῖστος, Γεώργιος Λιαριγκοβινός.

Διονυσίου: ὁ κ. Ἰωάννης Λυτρόγλου.

Γερακινῆς: ὁ κ. Γεώργ. Μπιγίνης.

Θεσσαλονίκης: οἱ κ.κ. Ἀλιξ. Ξενάριος, Ἰωάννης Καραγιάννης, Ἠλίας Βαφειάδης, Ἀφοὶ Τριαντοφύλλου, Δημ. Σινάπαλος, Ἐλευθερία Καραλῆ, Ἀπόστολος Αἰκατερινάρης, Ἄγγελος Ἀγγελίδης, 40ον ΚΤΕΥΛ, Ἡρακλῆς Παπαργυρίου, Χρ Στεργιανόπουλος. Δημ. Καμβίσης, Νικ Πέππης, Βασ Παπαβασιλείου. Φιλ. Κατσίκας, Νικ. Κώτας, Γεώργ. Κουτσός, Ἀστέριος Τσιάκαλος, Ἕνωσις Βαβδινῶν, Γεώργιος Ἀποστολᾶς Ἰωάν. Δέλλιος, Νικ. Καραστέργιος, Δημ. Θεοδοσίου, Ἀνδρέας Εὐαγγελίδης, Δημ. Μπεντήλας, Νικ. Κάντζιος, Γεώργ. Παπαθανασίου.

Ν. Τριγλίας: ὁ κ. Ἀπόστολος Κυργιαζῆς.

Ἁγίου Νικολάου: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Βάβδου: οἱ κ.κ. Ἰωάννης Μπέλλος, Τάκης Τσάτσαρης.

Ἀλεξανδρουπόλεως: ὁ κ. Δημ. Χολογκούνης.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜ. ΝΤΕΔΑΛΗ
Γ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΙΟΥ
Διπλ. πολιτικῶν μηχανικῶν.
Ἀνάληψις τεχνικῶν μελετῶν.
Ἀνέγερσις Πολυκατοικίας καὶ πώλησις διαμερισμάτων.
Πληροφορίαι:
Καρόλου Ντήλ ἀρ. 12
τηλ. 74—114
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87—Τηλ. 11473.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΑΡΕΤΗ

Νὰ ξαναθυμηθοῦμε τὰ περασμένα σήμερα. Ἔτος 1942. Περίοδος τῆς Κατοχῆς. Ὁ κόσμος πεινοῦσε. Πολλοὶ πέθαιναν καθημερινά. Συχνὰ ἔβλεπε κανεὶς στοὺς δρόμους ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ νὰ ξεψυχοῦν.

Ἕνα ἀγοράκι, ὡς δώδεκα χροονῶν, εἶναι σκυμμένο ἐπάνω ἀπὸ ἕνα τενεκὲ σκουπιδιῶν. Ψάχνει νὰ βρῆ καμμιὰ σταφίδα, λίγο ψωμὶ μουχλιασμένο, κανένα κομματάκι φαγώσιμο. Ἔχει νὰ βάλη στὸ στόμα του τροφὴ δυό ὁλόκληρες ἡμέρες... Ἀνακατεύει τὰ ἀπορρίμματα. Κάτι ἐλπίζει νὰ βρῆ...

Ξαφνικὰ τὰ ἀδυνατισμένα δάκτυλά του πιάνουν κάτι. Περίεργο! Τί νὰ εἶναι; Τὸ τραβάει μέσα ἀπ' τὰ σκουπίδια.

—Θεέ μου, ἀναφωνεῖ σαστισμένο.

Ἕνας λαμπερός, ὁλόχρυσος σταυρός, κρεμασμένος σὲ μιὰ ὡραία ἁλυσίδα. Ὁ μικρὸς τὰ ἔχασε. Κανεὶς δὲν τὸν εἶδε. Νὰ φύγῃ; Νὰ τὸν πάῃ σπίτι του; Θὰ σωθοῦν γιὰ λίγο καιρὸ οἱ φτωχοὶ γονεῖς του καὶ τὰ δυὸ του ἀδελφάκια. Ἂν τὸν πουλήσουν θὰ πάρουν ἀρκετὰ χρήματα...

Ὅμως εἶχε ἀκούσει στὸ Σχολεῖο ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρατᾶνε ξένα πράγματα. Δὲν εἶναι σωστό. Κι' ὁ μικρὸς δὲν χάνει καιρό. Τραβάει κατ' εὐθεῖαν στὴν Ἀστυνομία. Παραδίδει στὸν Ἀστυνόμο τὸ Σταυρὸ καὶ διηγεῖται πῶς καὶ ποῦ τὸν βρῆκε. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν φιλεῖ. Τοῦ δίνει ἕνα φιλοδώρημα καὶ τοῦ ζητεῖ τὸ ὀνοματεπώνυμο καὶ τὴν διεύθυνση ποὺ μένει. Θὰ κάμῃ, τοῦ εἶπε, ἄγγελία στὴν ἐφημερίδα Ἂν σὲ ὡρισμένο χρόνο δὲν ζητηθῆ, θὰ τοῦ τὸν ἐπιστρέψουν.

Μετὰ πέντε ἡμέρες ἕνα αὐτοκίνητο σταματοῦσε ἔξω ἀπ' τὸ φτωχόσπιτο τοῦ μικροῦ. Ἕνας κύριος κατέβηκε. Ζήτησε τὸ παιδάκι. Παρουσιάστηκε.

—Παιδί μου, ἦλθα νὰ σὲ εὐχαριστήσω γιὰ τὸ μεγάλο καλό, ποὺ μοῦ ἔκαμες. Ἦταν δῶρο τῆς μητέρας μου καὶ θὰ μοῦ στοίχιζε πολὺ ἂν τὸ ἔχανα. Κατὰ λάθος ἔπεσε στὰ σκουπίδια καὶ πετάχτηκε στὸν τενεκέ.

Καὶ, ἀπευθυνόμενος, ἐν συνεχείᾳ, πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ παιδιοῦ, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ δώσετε τὸν γυιό σας νὰ τὸν πάρω στὸ κατάστημά μου. Θὰ γίνῃ μιὰ μέρα ἕνας λαμπρὸς ἄνθρωπος...

Ὁ μικρὸς ἐπῆγε στὴν ἐργασία τοῦ κυρίου. Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια, θὰ ἰδῆτε στὴν Ἀθήνα ἕνα ὡραῖο, μεγάλο κατάστημα εἰδῶν πολυτελείας. Εἶναι ἰδιοκτησία ἑνὸς νέου εὐγενεστάτου, ποὺ κάποτε ἀνακάτευε τὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν...

Ἡ ἀρετὴ δὲν μένει χωρὶς ἀμοιβή!

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΣΙΘΩΝΙΑ

Μιὰ περιοχὴ τοῦ Νομοῦ μας μὲ ἀξιώσεις ποὺ διψᾶ γιὰ μεγαλύτερη προβολή.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΧΡ. ΜΟΥΧΤΑΡΗ

—=6=—

Κουρασμένος ἀπὸ τὴ Μοίρα του τοῦτος ὁ κόσμος ἀρνεῖται νὰ ὑποταγῆ σ' αὐτὴ καὶ ἀντιδρᾶ κατὰ τρόπον ριζικόν.

Ἡ ἴδια ἡ λογικὴ καὶ οἱ ἀνάγκες τοῦ ἔδειξαν τὸ δρόμο. Ὅσο βασανιζόταν καὶ πικραίνονταν ἀπὸ τὴ ζωὴ τόσο θέριευε μέσα του ἡ ἰδέα τῆς φυγῆς ποὺ τὴν ἔβλεπαν σὰν πονεμένη λύτρωση, σὰν σανίδα σωτηρίας.

Πιὸ προσαρμοσμένος στὶς ἀνάγκες πιὸ περιπλανώμενος στὴν ἐχτέλεση τῶν ἀποφάσεων του ὁ Ἀη Νικολάτης.

Μὲ τὴ ζωντάνια ποὺ τὸν χαρακτηρίζει ἄλλαξε τὸν δείχτη τῶν ἀξιῶν. Ἀπὸ τὴν πίκρα τούτη, τῆ βασανισμένης γῆς βγῆκαν καινούργιες ἀξίες σύγχρονες κι' αὐτές. Ἄλλαξε τρόπο ζωῆς, ξέφυγε ἀπὸ τὲς παληὲς του συνήθειες. Στενὰ τοῦ φαίνονται τὰ τοπικὰ πατρικά του ὅρια. Σήμερα ὁ Ἀη Νικολάτης βαφτίστηκε καὶ μὲ λίγο μεταναστευτικὸ πνεῦμα Ὅτι πρὶν ἦταν δημιούργημα φαντασίας σήμερα ἔγινε πραγματικό πρόσωπο Τουλάχιστον γιὰ τὲς γυναῖκες.

Πουθενὰ στὴ Χαλκιδικὴ δὲν παρουσιάζεται σὲ ἀνάλογία μεταναστῶν καὶ πληθυσμοῦ τέτοιος ξεσηκωμός. Δεκάδες—δεκάδες φεύγουν οἱ κοπέλλες τους γιὰ τὴ Γερμανία.

Μέχρις σήμερα 60 γυναῖκες καὶ 130 ἄνδρες κάμαν πανιὰ γιὰ τὴ χώρα τοῦ παληοῦ ἐχθροῦ μας.

Ἄφησε τὸ ταπεινὸ χωριό της καὶ στὴν καινούργια πατρίδα σ' αὐτὸν τὸν τόπον ἔδωσε τὸ ραντεβοῦ μὲ τοὺς ἄλλους μεταναστευτικοὺς Λαούς. Τὸ σύγχρονον ρεῦμα τὸν βρῆκε ψυχολογικὰ προετοιμασμένο γι' αὐτὴ του τὴν ἀπόφαση

Τὸ πότισαν ἀρκετὰ τοῦτο τὸ χῶμα μὲ ἱδρῶτα—γιατὶ ὅχι καὶ μὲ δάκρυα πολλὲς φορές—καὶ θέλησαν νὰ ἀλλάξουν τὴ μορφὴ τῆς τροχιᾶς τους ζωῆς

Παιδὶ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς τραχιᾶς του ζωῆς εἶναι ἡ λαχτάρα ποὺ βιάζει τοῦτες τὲς ψυχὲς νὰ ἀκολουθήσουν ἄλλον δρόμο Μὲ βιασύνη τὸν ἀκολουθοῦν τὰ θηλυκά, κι' ὅτ ιν φεύγουν ὁμάδες—ὁμάδες θαρρεῖς πῶς καμμιὰ ἐπιδημία πέρασε ἀπὸ τὸν τόπο αὐτόν. Μιὰ ἐπιδημία ποὺ ξεπερνᾶ πολλὲς φορὲς τὰ συνηθισμένα μέτρα λογικῆς καὶ στηρίζεται φυσικὰ πλιότερο στὴν ἀνάγκη. Οἱ πλιότεροι βιάζονται νὰ ἀκολουθήσουν τὸν ρυθμὸ αὐτὸ ὅσο κι' ἂν τοὺς εἶναι ὀδυνηρός.

Ἂν ὑπέμεναν στὰ περασμένα ὅλες τὲς στερήσεις καὶ τὸ ξεμονάχιασμὰ τους ἀπὸ τὰ Κέντρα τοῦ Πολιτισμοῦ εἶναι γιατὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ σὰν ξεχασμένοι ἀπ' ὅλους ὑπέταξαν τὲς δυνάμεις τους σὲ ἕνα ἀνώτερο σκοπὸ πού ἔχει τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ὄψη τοῦ ὑπερατομικοῦ. Μὰ κεῖνα τὰ χρόνια πᾶνε πέρασαν.

Σήμερα ὁ ὑπερατομικὸς αὐτὸς σκοπὸς ὑπετάγη στὸν ἀτομικὸ ποὺ καθοδηγεῖται πλιότερα ἀπὸ τὴν ὕλη ὅ τως ἄλλωστε ἔγινε παντοῦ Ἀφοῦ ἡ πατρική του γῆ δὲν τοῦδωσε τὴν δυνατότητα καὶ τὴν ἱκανοποίηση ποὺ γύρευε αὐτὸς τόσε τῆς γύρισε τὴν πλάτη καὶ τὴν ἐγκατέλειψε

Συνέδεσε τὴν ὑπόστασή του μὲ μηχανές, κι' ἄλλες ἐπιτεύξεις τοῦ Πολιτισμοῦ ποὺ δὲν τοῦ τὰ προσφέρει ὁ τόπος του.

Μὰ ὡς τόσο ὅσο κι' ἂν θέλησε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν πατρική του γῆ, πίσω ἀπὸ τὴ συγχρονισμένη καὶ περιπλανωμένη ὄψη τῆς ζωῆς του, σὰν πίσω ἀπὸ ἕνα πρόσωπο ποὺχει φκιασίδι ξεπροβάλλει, φτάνει νὰ ξαίρῃς νὰ τὸ δῆς, τὸ θλιμένο, καλωσυνάτο, γιομάτο λάμψη κι' ἀνάταση πρόσωπο τοῦ μετανάστη, γι' αὐτὴ τὴν νοσταλγικὴ ἀγαπημένη γῆ τῶν πατέρων του. Ἡ ἴδια λαχτάρα ποὺ συνδέει ὅλες τὲς ὄψεις τοῦ ξενητημένου στοχαστῆ Μὲ τοῦτο τὸ ξεσηκωμὸ τῆς νεολαίας, ἀργὰ καὶ σίγουρα μεταβάλλεται ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς της. Ἀλλάζει κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ ἡ ὄψη της. Καινούργια προβλήματα καὶ μάλιστα δύσκολα γεννιένται γι' αὐτοὺς ποὺ μένουν ξοπίσω τους Ἔφυγε ὁ ἀνθὸς τοῦ χωριοῦ ἔλειψαν τὰ γερὰ ἐργατικά, ἀργοσαλεύει ἡ χαρούμενη ὄψη τῆς Ζωῆς.

Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νέα δύναμη ἀνεβαίνει, οἰκονομικὰ δυνατὴ μὲ προοπτικὲς ἐξέλιξης καὶ ἀνόδου.

—Ὁ κόσμος μας τραβάει μετροστὰ πολὺ γρήγορα καὶ μεῖς κυνηγᾶμε νὰ τὸν φτάσουμε—μοῦλεγε ἕνας γεμάτος ἐξυπνάδα καὶ δραστηριότητα ντόπιος, μὰ ὡς τόσο τὴν τελευταία λέξη θὰ τὴν ἔχῃ ἡ Γῆ—συνέχισε.

Μέχρι τώρα ὅλα τὰ παιδιὰ τούτης τῆς γῆς παιδεύονταν καὶ ἀφάνταστα παίδευαν καὶ τὸν ἑαυτό τους χωρὶς ἀνάλογο ἀποτέλεσμα. Μὰ ἦρθε ἡ ὥρα ποὺ κατάλαβαν πόσο ὁ παιδεμὸς τους πάει χαμένος γι' αὐτὸ καὶ κινήσαν τὴν ξενητιά. Τὸ ξαίρουν κ' ἐδῶ πόσο δύσκολη θἆναι ἡ ζωή τους μὰ ἡ πεῖρα τους δίδαξε πῶς ἂν σέβεσαι τὸν ἑαυτό σου πρέπει νὰ τολμᾶς, νὰ προκαλῆς τὴν τύχη σου, νὰ γυμνάζῃς τὴ δύναμη σου, γιὰ νὰ νοίωθῃς τὴν ὑπερηφάνια τοῦ ἀγῶνα στὴ ζωή.

Ἀγναντεύουμε τὸ χωρὶς πάρκο, δρόμους, ἤ ἄλλα ψυχαγωγικὰ μέσα χωριό.

Ἀναρωτιέμαι πόσο δύσκολη θἆταν ἡ ζωὴ του σὰν ἔλειπε καὶ ταὐτοχίνητο.

Παλαιότερα τὸ χωριὸ ἦταν καμωμένο στὸν Ἀη Γιώργη καὶ μεταφέρθηκε μετά, στὴν νεωρινή του θέση.

Ἕνας λόφος πευκόφυτος στέκεται σὰν μιὰ θησαυρωτὴ φούντα στὴν ὁλόγυρα φαλάκρα τοῦ τοπίου. Πιὸ κάτω στὴ πλαγιὰ τοῦ ἴδιου χώρου εἶναι καμωμένο τὸ σχολειό τους ποὺ ἔχει σήμερα ἐγκαταλειφθῆ γιατὶ τὸ ἔδαφος του συνεχῶς ὑποχωρεῖ.

Τὸ κοινοτικό τους κατάστημα καὶ ἡ κλειστὴ τους πλατεῖα εἶναι ὅτι προέχει ἐντυπωσιακὰ στὸν ἐπισκέπτη. Τώρα τελευταῖα προσετέθη καὶ ἕνα ἰδιωτικὸ Γυμνάσιο στὸ χωριὸ μ' αὐτὸ βρίσκεται φτιαγμένο στὴν εἴσοδο του. Λείπει τὸ ξενοδοχεῖο καὶ τὸ ἑστιατόριο.

Τὰ ὑπάρχοντα δὲν παρέχουν τὲς σύγχρονες ἀπαιτήσεις.

Μέσα σὲ μιὰ βουβαμάρα τυλίγεσαι καθὼς ἀργοδιαβαίνεις τὰ στενοσόκακα. Ὁ ἥλιος χάθηκε σὲ λίγο πίσω ἀπὸ τὲς μακρυνὲς κορφὲς κι' ὁ λιγοστὸς στὴ θέα δρόμος μόλις φάνηκε σὰν μπακιρένιος Οἱ γυναῖκες μὲ τὲς τρόκνιες γυρίζουν ἀπὸ τὸ πολύμοχθο ἔργο τους τῆς ἡμέρας.

—=ΤΕΛΟΣ=—

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΝ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ
ΦΥΣΙΚΩΣ ΑΝΘΡΑΚΟΥΧΟΝ
ΑΛΚΑΛΙΚΗΣ ΙΑΜΑΤΙΚΗΣ
ΠΗΓΗΣ ΔΟΥΜΠΙΩΝ
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Δυσπεψία
Ὑπερχλωριδία
Γαστρῖτις Ἰδιαιτέρως μεγάλης
Ἕλκη στομάχου περιεκτικότητος
Ζαχαρο ιαβήτης εἰς ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
Ὑπατίτιδες ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ ΟΞΥ
Χολοκυστῖτις κ.λ.π.

ΔΟΥΜΠΙΑ

ΑΝΑΔΟΧΟΣ: Ν. ΠΕΠΠΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 10 — τηλ. 79.044
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΑΤΖΟΛΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Η ΦΩΣΦΟΡΙΚΗ ΛΙΠΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΨΥΧΑΝΘΩΝ

Ἡ διάδοσις τῆς καλλιεργείας τῶν κτηνοτροφικῶν καὶ λοιπῶν ψυχανθῶν, τὰ τελευταῖα χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔντονον προπαγάνδα τῶν Γεωπόνων Γ. Ἐφαρμογῶν καὶ ἀπὸ τὰ θεσπισθέντα μέτρα ἐπιδοτήσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει πάρει ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὲς διαστάσεις χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωμε φθάσει στὸν τελικὸ ἀντικειμενικὸ σκοπό, ποὺ εἶναι ἡ πλήρης ἀντικατάστασις τῆς ἀγραναπαύσεως διὰ τῆς καλλιεργείας κτηνοτροφικῶν καὶ λοιπῶν ψυχανθῶν.

Ἡ περαιτέρω ἐπέκτασις τῆς καλλιεργείας τῶν ψυχανθῶν πρέπει νὰ συνεχισθῆ, διότι μὲ τὴν καλλιέργεια των ἐπιτυγχάνεται ἡ βελτίωσις τῆς κτηνοτροφίας, ἡ βελτίωσις τῆς συστάσεως τῶν ἐδάφων διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτὰ ἀζώτου καὶ ὀργανικῶν οὐσιῶν, καὶ τέλος ἡ αὔξησις τῶν ἀποδόσεων τῶν καλλιεργειῶν ποὺ ἀκολουθοῦν

Διὰ νὰ ἔχωμεν ὅμως, εἰς τὸ ἀκέραιον τὰ παραπάνω ἀποτελέσματα, πρέπει τὰ ψυχανθῆ νὰ λιπαίνωνται μὲ ἄφθονα φωσφορικὰ λιπάσματα, δεδομένου ὅτι τὸ ἄζωτο τὸ παίρνουν ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ μάλιστα σὲ ποσότητα μεγαλυτέραν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν διατροφήν των, τὴν ἐπὶ πλέον δὲ ποσότητα ἀποθηκεύουν εἰς τὸ ριζικὸν των σύστημα.

Βεβαίως διὰ νὰ ἔχωμεν τὰ ἐκ τῆς φωσφορικῆς ὡς ἄνω λιπάνσεως τῶν ψυχανθῶν ἀποτελέσματα, πρέπει εἰς τὸ ἔδαφος νὰ ὑπάρχῃ ἐπαρκὴς ὑγρασία.

Ἡ ὑγρασία θὰ ἐξασφαλισθῆ διὰ τῆς καλῆς καλλιεργείας καὶ διὰ τοῦ σχετικῶς βαθέος παραχώματος τῶν φωσφορικῶν λιπασμάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ στρέμμα ποσότητα φωσφορικῶν λιπασμάτων, αὐτὴ πρέπει νὰ κυμαίνεται γύρω ἀπὸ τὶς 4—5 μονάδες δηλαδὴ 25—30 χιλιόγραμμα ἀραιοῦ ὑπερφωσφορικοῦ.

Ἰδιαιτέρως τονίζουμε ὅτι διὰ τὰς λιπάνσεις τῆς μηδικῆς πρέπει νὰ προτιμᾶται τὸ ἀραιὸ ὑπερφωσφορικὸ λίπασμα, λόγω τῆς περιεχομένης εἰς αὐτὸ ποσότητος γύψου.

ΕΠΙΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΒΑΜΒΑΚΙΑ

Δ' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐνεκρίθη ὅπως καταβληθῆ ἐπιδότησις καὶ διὰ τὰς βαμβακοκαλλιεργείας τὰς προερχομένας ἀπὸ βαμβακόσπορου ληφθέντα ἐξ ἄλλων παραγωγῶν.

ΜΟΝΟΝ ΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ ΤΗΣ ΑΤΕ ΘΑ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ

Ἡ Διοίκησις τῆς ΑΤΕ ἐξέδωκεν διαταγὴν πρὸς τὰ ὑποκ)τα της, ὅπως κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν προσκομιζομένων ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν εἰς τὴν συγκέντρωσιν σίτου καὶ παντὸς ἄλλου προϊόντος, παρακρατοῦνται μόνον αἱ πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ τὰς συνεταιρικὰς ὀργανώσεις ὀφειλαί. Πᾶσα ἄλλη κράτησις δι' οἱονδήποτε σκοπὸν (εἰσφοραὶ ἔρανοι κλπ.) ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ
ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΥΜΑΤΗ — ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

παρακαλοῦν τοὺς κ.κ. πελάτας των, ὅπως σπεύσουν εἰς τὰ κατὰ τόπους γραφεῖα των διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
ΠΛΑΤΩΝΟΣ 2, τηλ. 72-368

ΚΙΛΚΙΣ:
ΛΕΚΚΑ 3 τηλ. 190.

ΣΕΡΡΑΙ:
Ν. ΦΩΚΑ 23, τηλ. 92-19.

ΒΕΡΟΙΑ;
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 14, τηλ. 6-31

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ:
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ

...Συνέχεια ἐκ τῆς 2ης σελ.

θοῦν τὴν πανοπλίαν αὐτὴ τὴν πνευματικὴ γιὰ νὰ εἶναι ἱκανοὶ ν' ἀντισταθοῦν στὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου. Καὶ ἀκολουθεῖ ἄλλη προτροπὴ τοῦ Παύλου «καὶ ἀφοῦ καταπολεμήσητε τὰ πάντα νὰ σταθῆτε». Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Χριστιανὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπαναπαυθῆ σὲ ὡρισμένας ἐπιτυχίας ποὺ σημειώνει στὴν πνευματικὴ του ζωή, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ εἶναι πάντοτε ἄγρυπνος καὶ ἕτοιμος ν' ἀποκρούσῃ κάθε ἐπίθεση τοῦ πονηροῦ

Ἡ ἐπιτυχὴς ὅμως καὶ ἀποτελεσματικὴ χρησιμοποίησις τῆς πανοπλίας τοῦ Θεοῦ, ποὺ συνιστᾶ ὁ Ἀπόστ. Παῦλος, ἀπαιτεῖ τὴν ἄσκηση καὶ τὴν ἐκγύμνασιν τοῦ Χριστιανοῦ στὸν στίβο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ὅπως ἀσκεῖται καὶ ἐκγυμνάζεται καὶ ὁ στρατιώτης διαρκῶς στὰ νέα ὅπλα. Πρέπει, λοιπόν, ν' ἀσκηθῆ καὶ ὁ Χριστιανὸς στὰ ὅπλα τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν: στὴν πίστη, στὴν δικαιοσύνη, στὴν ἀλήθεια, στὴν εὐσέβεια καὶ σ' ὅλες τὶς ἀρετές.

Ἀγωνίσου, Χριστιανὲ μου καὶ διάλεξε τὴν ἀληθινὴ ζωὴ μὲ τοὺς σταθεροὺς πνευματικοὺς κόπους. Τὴν ζωὴ ἐκείνη ποὺ δὲν ἔχει ἄλλα σχέδια, ἄλλες κατευθύνσεις ἐπιθυμίες καὶ ἐπιδιώξεις παρὰ μόνον ἐκεῖνες ποὺ εἶναι ριζωμένες στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἄφησε νὰ πέφτουν ἐπάνω στὴ ζωή σου οἱ ἀκτῖνες τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου γιὰ νὰ δώσουν ὤθηση στὴν ἐσωτερική σου ἀνάπτυξη καὶ ὡραιότητα στὴν ὕπαρξή σου. Μιὰ ζωὴ πού τὴν ἐξωραΐζει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, δὲν χάνει ποτὲ τὴν λαμπρότητά της, κάτω ἀπὸ οἱασδήποτε συνθῆκας καὶ ἂν εὑρίσκεται. Καὶ ἔτσι μπορεῖ τὸ περιβάλλον σου γύρω νὰ εἶναι σκοτεινὸ καὶ διεφθαρμένο, ἡ ζωή σου ὅμως νὰ σκορπᾷ τὴν λάμψη τῆς ἐσωτερικῆς ὀμορφιᾶς, ὅπως λάμπουν τὰ φτερὰ τῶν περιστεριῶν στὶς γλυκὲς καὶ ἁπαλὲς ἀκτῖνες τοῦ δύοντος ἡλίου.

ΒΑΣ. ΖΑΓΚΑΣ
Πρεσβύτερος

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐξ ἀφορμῆς παραπόνων διατυπουμένων ὑπὸ τῶν Ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων διὰ τὸ θέμα τῆς Ἐκπαιδευτικῆς εἰσφορᾶς ὡς καὶ διὰ τὰς παρατηρουμένας ἐλλείψεις εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὰς τὰς κατωτέρω πληροφορίας αἵτινες παρεσχέθησαν ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Υ πουργείου Παιδείας:

1. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ εἰσφορά, κυμαινομένη ἀπὸ 340–550 δραχμάς, ἀναλόγως τῆς τάξεως τῶν σχολείων τῆς Μέσης Παιδείας, κατηργήθη πλήρως ἀπὸ τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους, πλὴν τῶν καθυστερουμένων τυχὸν εἰσφορῶν ἐξ ὑποχρεώσεων τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ὁποῖαι διατηροῦνται καὶ θὰ κατοβληθοῦν.

Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὰς γενομένας διὰ τοῦ Τύπου ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Υπουργοῦ Παιδείας, συνίστανται εἰς 135 δραχ. ἀναλυομένας: εἰς 65 δραχ. διὰ τέλη ἐγγραφῆς, 60 δραχ. διὰ τὸ σχολικὸν ταμεῖον καὶ 10 δραχ. διὰ τὴν μαθητικὴν πρόνοιαν. Καὶ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τῶν 135 δραχ. ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατηγορίαι τινὲς μαθητῶν.

Πέραν τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεων καὶ ἐφ' ὅσον ἐτηρήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. 5019)31 προβλεπομένη διαδικασία ἐνδέχεται νὰ ζητοῦνται ὑπὸ τῶν σχολείων προαιρετικαὶ εἰσφοραί ὑπὲρ τῶν διαφόρων σκοπῶν αὐτῶν. Τὰς προαιρετικὰς ταύτας εἰσφορὰς ὁ πολίτης (γονεὺς) δύναται νὰ μὴ καταβάλῃ, ἐφόσον ἐπιθυμεῖ τοῦτο καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑποχρέωσιν νὰ δώσῃ ἐξήγησιν τινά.

Πᾶσα ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἄσκησις ἠθικῆς πιέσεως ἐπὶ τῶν γονέων ὑπὸ τῶν σχολείων, συνεπάγεται βαρυτάτας κυρώσεις κατὰ τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων τούτων.

Ἐξ ἄλλου διὰ τὴν Στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν οὐδεμία ὑφίσταται ὑποχρέωσις εἰσφορᾶς, οὔτε κανεὶς ἀπολύτως δικαιοῦται, εἴτε σύλλογος γονέων λέγεται, εἴτε σχολικὴ ἐφορία, νὰ ἐπιβάλουν ὑποχρεωτικῶς οἱανδήποτε εἰσφοράν.

2. Ἡ ἐπάνδρωσις τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς περιφερείας τινὰς ἐν τῷ πνεύματι τῆς συμμέτρου κατανομῆς τοῦ ὑπάρχοντος διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἀποτελεῖ ἁρμοδιότητα καὶ ὑποχρέωσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς περιφερείας καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ ΠΥΣΜΕ. Σχετικαὶ πιστώσεις διὰ τὰς ἀποσπάσεις τῶν καθηγητῶν ἔχουν ἤδη ἐξασφαλισθῆ καὶ θὰ διαβιβασθοῦν ἐντὸς 10ημέρου εἰς τὰς οἰκείας Νομαρχίας.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι κατὰ Κυβερνητικὴν ἀπόφασιν θὰ διορίζωνται κατ' ἔτος 700 καθηγηταὶ οἱ δὲ διορισμοὶ κατὸ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος θὰ γίνουν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1963.

3. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν σχολείων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἁρμόδιοι τυγχάνουν οἱ οἰκεῖοι ἐκπαιδευτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων ἔχει τεθῆ ἱκανὸς ἀριθμὸς δημοδιδασκάλων

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27.10.62.
Πρὸς τὴν Δ)νσιν
τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: «Οἱ ἀκτήμονες Ροδοκήπου»

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 14.10.62 γράφετε ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμεῖ ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποβληθεισῶν παρὰ τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Ροδοκήπου αἰτήσεων, ὅπως χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς γεωργικὸς κλῆρος.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἐνδιαφερόμενοι θὰ ἔδει νὰ ἀποταθοῦν εἰς τὴν Δ)σιν Γεωργίας Χαλκιδικῆς, ἵνα, βάσει τῶν κειμένων νόμων, μεριμνήσῃ αὕτη παρὰ τῇ οἰκείᾳ ἐπιτροπῇ Ἀπαλλοτριώσεων Πολυγύρου Χαλκιδικῆς, διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκδικάσεως τῶν τυχὸν ἐκκρεμουσῶν αἰτήσεων κατοίκων Ροδοκήπου πρὸς ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἀστέγων Πολυγύρου εἰς τακτικὴν συνέλευσιν εἰς ἣν θέλουσι λάβῃ μέρος καὶ αἱ λοιπαὶ ὀργανώσεις τοῦ Πολυγύρου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πολυγύρου τὴν 11.11.62 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. Ὁμιλίαι εἰσηγητῶν ἐπὶ γενικῶν θεμάτων ἀφορώντων τὴν πρόοδον τοῦ Πολυγύρου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου
ΝΙΚ. ΓΑΛΑΡΙΝΙΩΤΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ ἐνταῦθα Δημοτ. Σχολείου ὁμιλία, ὑπὸ τῆς Σχολιάτρου δ. Θ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ κ. Δ)τοῦ Ἀστυν. τμήματος, μὲ θέμα τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων.

Ἡ ὁμιλία διοργανοῦται παρὰ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς προλήψεως ἀτυχημάτων.

Παρακαλεῖται τὸ κοινὸν ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην διάλεξιν.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τακτικῶν μειοδοτικῶν διαγωνισμῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν εἰδῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Χαλκιδικῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Χαλκιδικῆς προκηρύσσει τακτικοὺς μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1963 τῶν κάτωθι εἰδῶν.

1) Ἄρτου
2) Κρέατος
3) Εἰδῶν Παντοπωλείου.
4) Εἰδῶν Ὀπωρολαχανοπωλείου.
5) Πουλερικῶν καὶ ὠῶν.
6) Ἰχθύων.
7) Εἰδῶν Γαλακτοπωλείου.
8) Καυσίμων.

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται τὴν 28ην Νοεμβρίου 1962 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11–12 μ. καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν Ἀραναίας, Ν. Μουδανιῶν καὶ Κασσάνδρας.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν καθ' ἑκάστην παρὰ τῶν γραφείων τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 31–10–1962

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΙΣ ΒΑΡΒΑΡΑΝ

Τὴν παρελθοῦσα Πέμπτην ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς τοπικῆς ἐκπ)σεως Ραπτικῆς Βαρβάρας.

Τὴν ἐκπ)σιν παρηκολούθησαν 12 ἀγρότισσες καὶ 18 ἀγροτονεάνιδες τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος.

Ἡ διδασκαλία ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ραπτρίας δ. Μηλιᾶς Τσούκα ἡ ὁποία μὲ μεγάλη προθυμία μετέδωσε πολλὲς γνώσεις στὶς ἐκπαιδευόμενες.

Οἱ ἀγρότισσες καὶ ἀγροτονεάνιδες προσήρχοντο καθημερινῶς μὲ πολὺ ἐνδιαφέροι καὶ ἀπέκτησαν τὶς βασικὲς γνώσεις τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς.

Τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐγένετο ἔκθεσις τῶν ἀντικειμένων ποὺ ἐρράφθησαν, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθησαν οἱ γονεῖς καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῆς κοινότητος Βαρβάρας ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας των στὴν δίδα Μηλιὰ Τσούκα, στὴν Ὑπάλληλο Ἀγροτ. Οἰκ. Οἰκονομίας καὶ τὴν Δ)νσιν Γεωργίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐκπ)σεως ἡ ὁποία συνεπλήρωσε πολλὰ κενά.

Παρομοία ἐκπ)σις θὰ λάβῃ χώραν τὸ Β' 15ρον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου εἰς τὴν Κοινότητα Παλαιοχωρίου.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

νομικῆς καὶ εὐδαιμονιακῆς ἀνισότητος θὰ τὸν προτιμοῦσαν τὸν Χριστὸ φλογερὸ κοινωνικὸ κήρυκα. Θὰ τὸν προτιμοῦσαν ἀρχηγὸ μιᾶς θυελλώδους ἐξεγέρσεως καὶ ἀνατροπῆς τῶν πάντων μέσα σὲ ἕνα κατακλυσμὸ βίας φωτιᾶς καὶ αἵματος. Μόνο μιὰ τέτοια λύσις ἱκανοποιεῖ τὸν ἀψήφορο, τὸν ἀνυπόμονο τὸν προτιμητὴ τῶν γρήγορων καὶ ἐντυπωσιακῶν λύσεων. Μὰ ἡ λύσις τοῦτη εἶναι ριζική; Εἶναι λύσις ποὺ ἔχει διάρκεια; εἶναι λύσις ποὺ τακτοποιεῖ ὁριστικὰ τὴν κοινωνικὴ ἀνισότητα; Μήπως ἡ λύσις τοῦτη ἁπλῶς κάνει ἀλλαγὴ θέσεως τῶν δύο ἀντιπροσωπευτικῶν τύπων τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος; Μᾶλλον αὐτὸ γίνεται. Ὁ Λάζαρος παίρνει τὴ θέση τοῦ εὐδαιμονιστοῦ καὶ χοιρώδους πλουσίου καὶ ὁ χθεσινὸς πλούσιος ἢ θανατώνεται ἢ παίρνει τὴ θέση τοῦ Λαζάρου. Αὐτὸ τοὐλάχιστον μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία καὶ ἡ νέα τάξη πραγμάτων, ποὺ δημιούργησαν οἱ διάφορες κοινωνικὲς ἐπαναστάσεις. Οὔτε οἱ ἀπολαμβάνοντες ἔλλειψαν οὔτε οἱ στερούμενοι ἐξηφανίσθησαν μὲ τὴν μνησίκακη τοῦτη λύση.

Ὁ καλὸς γιατρὸς δὲν καταπολεμάει τὰ συμπτώματα μιᾶς νόσου σιωπώντας τὸν ἄρρωστο. Ἀλλὰ τὰ ἐξαλείφει σκοτώνοντας τὸ μικρόβιο ποὺ τὰ προκαλεῖ. Καὶ τὸ μικρόβιο στὴν περίπτωση ποὺ ἐξετάζουμε εἶναι ἡ ὑλιστικὴ μονομέρεια. Εἶναι καταφρόνησις τῆς πνευματικῆς ὄψεως τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ἡ προβολὴ τῆς σαρκὸς ὑπεράνω τῆς ψυχῆς. Εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ στομαχιοῦ ὑπεράνω τῆς καρδιᾶς. Εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ «ἐγώ» ὑπεράνω τοῦ «σύ». Εἶναι ἡ ἀχόρταγη δίψα τῆς ἀποκτήσεως ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων μέσων ὑλικῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀτομιστικῆς καὶ ἐν σπατάλῃ χρήσεώς των. Αὐτὸ τὸ πολυμερές, τὸ πολύμορφο, τὸ πολύποδο μικρόβιο καταπολεμᾶ ὁ Χριστός. Στρέφει τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ σταθερά. Ἐπιτρέπει τὴν φροντίδα γιὰ τὰ ὑλικά, ἀλλὰ μὲ γνώμονα τὴν δικαιοσύνην, τὴν τιμιότητα, τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν ἠθικήν. Ἂν ὁ τύπος τοῦτος τοῦ ἀνθρώπου ὅπου συναντᾶται εἶναι ἕνας ἰδεώδης τύπος. Ἂν ἔχῃ ρευστὸ χρῆμα δὲν τὸ κρατάει κλειδωμένο. Τὸ κάνει ἐπιχείρηση καὶ δίνει δουλειὰ στοὺς πτωχοὺς Λαζάρους. Δὲν ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀνεργία τους. Ἀλλὰ τοὺς δίνει ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ καὶ ἀξίζει ἡ δουλειά τους. Δὲν σπαταλάει ἀσώτως. Ἀλλὰ συντρέχει κοινωνικοὺς σκοπούς. Δὲν εἶναι κάτι τὸ ρωμαντικὸ καὶ ἀπίθανο τὸ φαινόμενο τοῦτο. Πολλὰ ἱδρύματα ὅπου ὑπηρετεῖται ἡ ἀρρωστια καὶ ὁ πόνος ἡ ὀρφανιὰ καὶ τὸ ἔρημο γήρας, ὅπου λύεται ἡ ἀνεργία κι' ἡ φτώχεια κ.τ.ὰ τρόπον τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης ὑπάρχουν. Καὶ εἶναι ἔργα ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν διαποτισθῆ ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ. Σὲ πειὸ παλαιοὺς καιροὺς τὸ φαινόμενο τοῦτο ἦταν πειὸ συχνό. Σήμερα εἶναι διαφορετικὰ τὰ πράγματα γιατὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἐκθρονισμένος καὶ ἡ ψυχὴ σκοτωμένη. Ἀλλοίμονο ἐὰν ἡ κατάσταση αὐτὴ ἐξακολουθήσῃ νὰ χειροτερεύῃ. Δὲν θὰ βρεθῆ βέβαια λύσις πειὸ καλή. Ἀλλὰ ὑπάρχει φόβος νὰ ἐνισχυθῆ ἡ παράταξη ἐκείνων ποὺ ζητοῦν τὴν χειρότερη ἀπὸ ὅλες.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 11 Νοεμβρίου θὰ πραγματοποιηθῆ συγκέντρωσις τῶν προέδρων καὶ μελῶν τῶν Συλλόγων-Συνεταιρισμῶν τῆς πόλεώς μας εἰς τὴν ἐνταῦθα αἴθουσαν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων διὰ τὴν συζήτησιν θεμάτων ἀφορώντων τὰ συμφέροντα τοῦ Πολυγύρου.

ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Μετὰ τὰς συντάξεις ἤρχισεν ἡ διανομὴ, παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Χαλκιδικῆς, εἰς τοὺς ἀγρότας τῶν οἰκογενειακῶν βιβλιαρίων ἀσθενείας.

Βιβλιάρια ἀσθενείας ἐπεδόθησαν εἰς τὰς κάτωθι Κοινότητας, μὲ γοργὸν δὲ ρυθμὸν συνεχίζεται ἡ διανομὴ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κοινότητας τοῦ Νομοῦ.

1) Νικήτη 580, 2) Ἅγ. Παντελεήμων 115, 3) Ν. Μαρμαρᾶς 280, 4) Βατοπέδι 100, 5) Μεταμόρφωσις 70, 6) Πετράλωνα 125, 7) Ν. Πλάγια 230, 8) Γαλαρινὸν 80, 9) Στρατώνιον 25, 10) Ὀλυμπιάδα 100, 11) Βραστὰ 440, 12) Καλλιθέα 65, 13) Κρήμνη 90, 14) Ὄλυνθος 330 καὶ 15) Ἅγ. Παῦλος 240.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου διακηρύττει ὅτι ἀκυρωθείσης τῆς κατὰ τὴν 11)10)1962 ἐνεργηθείσης μυστικῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου τοῦ ἔργου κατασκευῆς αἰθούσης εἰς «Ἐξ Βρύσεις» Πολυγύρου, προϋπολογισθείσης δαπάνης 520.000 δρχ. ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται μυστικὴ καὶ πάλιν ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11–12 π.μ.

Δεκτοὶ εἰς αὐτὴν ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων καὶ κάτοχοι πτυχίων ἀνταποκρινομένων εἰς τὸ εἶδος καὶ τὴν τάξιν τοῦ ἔργου

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. (15.000) (Γρ.Τ.Π.Δ. ἢ ἐγγ. ἐπιστ. Τραπέζης).

Λεπτομερῆ γνῶσιν τῶν ὅρων δημοπρασίας καὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου δύνανται νὰ λάβουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ τῆς Νομαρχίας (Τ.Υ. Δ.Κ.).

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 2–11–1962

Ὁ Δήμαρχος
ΑΘΑΝ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 11 Νοεμβρίου πανηγυρίζει τὸ εἰς Παλιδὰν ἐξωκκλήσιον «Ἅγιος Μηνᾶς» καὶ παρακαλεῖται τὸ φιλέορτον κοινὸν ὅπως παρευρεθῇ καὶ τιμήσῃ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ.

Ἡ ἐκκλ. ἐπιτροπὴ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Ἄγγελος Ρηγάνης δὲν ἑορτάζει ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

—Ὁ κ. Μιχ. Δέλλιος δὲν ἑορτάζει ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

Οἱ ἐπαγγελματίαι Ἱερισσοῦ ἀπέστειλον ἔγγραφον πρὸς τὸ ἐπαγγελματικὸν καὶ βιοτεχνικὸν ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρονται ὅτι αὐτοκίνητα λιανικῆς πωλήσεως ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν κωμόπολίν των, παραλύοντες ὅλως τὴν κίνησιν τῶν καταστημάτων των καὶ παρακαλοῦν τοὺς ἁρμοδίους ὅπως διευθετηθῇ ἡ ἐπιζήμιος αὕτη κατάστασις ἡ ὁποία ἀποβαίνει εἰς βάρος πτωχῶν ἐπαγγελματιῶν, κινδυνευόντων νὰ στερηθοῦν καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον τῶν οἰκογενειῶν των.

ΤΑ ΝΕΟΝ Δ.Σ. ΤΟΥ 40ου Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ 40ου Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. τοῦ Νομοῦ μας ἐξελέγησαν:

Πρόεδρος ὁ κ. Νικόλαος Λαγός.

Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Β. Ἀγροφιώτης, Β. Τάνη, Παντ. Καλλέργης, Στέφ. Μπιζιρτζῆς.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πρὸ ἡμερῶν μετέβη εἰς τὴν κοινότητα Ἐλαιοχωρίων τοπογραφικὸν συνεργεῖον διὸ τὴν ρυμοτόμησιν τῆς ἀνωτέρω κοινότητος.

Ἐνεκρίθη ὁμαδικὴ πίστωσις δρχ. 2.275.000 πρὸς χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων διὰ μηχανήματα ἐργαλεῖα καὶ ἐφόδια—ἐκτὸς ἐλκυστήρων εἰς τὰς περιφερείας: Ἀρναίας, Ν. Μουδανιῶν κλπ.

ΑΛΛΑΓΑΙ ΕΠΩΝΥΜΩΝ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Λαζάρου Ἠλία τοῦ Ἰωάννου κατοίκου Πολυγύρου ἐπαγγέλματος κτίστου ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τοῦ Δήμου Πολυγύρου ὑπὸ ἔτος γεννήσεως 1896 ὑπεβλήθησαν δικαιολογητικὰ ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου του εἰ «Μάλιος».

Καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος ὅπως ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 29)10)1962

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Δ)ντὴς καὶ α.α.
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Παροίκωστα Δημητρίου τοῦ Κοσμᾶ κατοίκου Καλλιθέας ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ μητρῷα ἀρρένων τῆς Κοινότητος Νικήτης ὑπὸ ἔτος γεννήσεως 1921 ὑπεβλήθησαν δικαιολογητικὰ ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου του εἰς Κωστίκας.

Καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος ὅπως ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 11)10)62

Ὁ Νομάρχης κ. α.α.
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Σήμερον ἐν Θεσ)νίκῃ τελοῦν τοὺς γάμους των ὁ κ. Ἀποστολος Ἀποστολίδης μετὰ τῆς δίδος Σταυρούλας Παπαγιάννη. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

Οἰκ. Ν. Γεροχρίστου

ΔΥΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ ΣΥΝΕΠΛΑΚΗΣΑΝ ΕΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, ἀγρία συμπλοκὴ μεταξὺ δύο οἰκογενειῶν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθοῦν σοβαροὶ τραυματισμοὶ ἑκατέρωθεν καὶ νὰ ἀναστατωθῇ τὸ ἑσπέρας ἡ Κασσάνδρα.

Ἡ συμπλοκὴ ἐσημειώθη τὴν 8.30' ἑσπερινὴν ὅταν ἐπέστρεφον ἐκ τοῦ κινηματογράφου ὁ Βασίλειος Καραβασίλης, ἐτῶν 40 καὶ ἡ σύζυγός του, ὁπότε ἐδέχθησαν ἐπίθεσιν ὀλίγων ἐξωθι τῆς οἰκίας των ὑπὸ τῶν καιροφυλακτούντων ὄπισθεν φράκτου Δημ. Μιχαλάκου, τῆς συζύγου του Γεραχίνας, τῆς θυγατρὸς των Εὐαγγελίας καὶ τοῦ υἱοῦ των Ἀθανασίου.

Ἐπηκολούθησε συμπλοκὴ μὲ ἀποτέλεσμα ὁ Καραβασίλης νὰ τραυματισθῇ διὰ ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ὁ Δημ. Μιχαλάκης διὰ μαχαίρας εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ τὸν μηρόν, καὶ ἡ Εὐαγγελία Μιχαλάκη, ἐτῶν 18 εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ τὸν μηρόν.

Τὰ αἴτια τῆς συμπλοκῆς, κατ' ἄλλους ὀφείλονται εἰς κτηματικὰς διαφορὰς καὶ κατ' ἄλλους εἰς τὴν φορτικὴν ἐμμονὴν τοῦ Καραβασίλη, ὅστις ἐζήτει νὰ συνάψῃ ἀθεμίτους σχέσεις μετὰ τῆς Εὐαγγελίας Μιχαλάκη, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἔγγαμος καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου ἡλικίας 18 ἐτῶν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Πορταριᾶς Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 10)1962 ἀποφάσεως τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 25.23)13–10–62 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐκπτώσεως ἀκεραίων μονάδων ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἡ κατασκευὴ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιχρισμάτων τοῦ διδακτηρίου Πορταριᾶς.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πορταριᾷ καὶ ἐν τῷ καφενείῳ Γεωργίου Σινάκη τὴν 11ην Νοεμβρίου 1962 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11–12 π.μ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι δι' ἔργα οἰκοδομικὰ πάσης τάξεως ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης 18.000. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5ο)ο (900 δρχ.) διὰ γραμματίου τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

Λεπτομερεῖς ὅροι διακηρύξεως καὶ μελέται ὑπάρχουν εἰς τὴν Δ)νσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Σχολείου Πορταριᾶς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας προσερχόμενοι, νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τούτων.

Ἐν Πορταριᾷ τῇ 29–10–1962

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας
ΒΑΣ. ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ

Ἡ Σχολικὴ ἐφορεία Παραλίας Νικήτης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν δι' ἐλευθέρας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ Τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ δαπάνης βάσει μελέτης ἐγκριθείσης παρὰ τοῦ Ὑπ. Παιδείας, ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἔργασιῶν κατασκευῆς τοῦ οἰκοδομικοῦ σκελετοῦ 8)θεσίου διδ)ρίου, προϋπολογισθείσης τῆς δαπάνης εἰς 125.628 δραχμάς.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων πάσης τάξεως, δι' ἔργα οἰκοδομικά, μετὰ κατάθεσιν ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς 5ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσφορᾶς του.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται ἐν Πολυγύρῳ καὶ εἰς Γραφεῖον Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὴν 24ην Ν)βρίου καὶ ὥραν 11–12 π.μ.

Οἱ ὅροι δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένοι εἰς Δημ. Σχολεῖον Παραλίας Νικήτης, Ἐπιθ)τὴν Δημ. Σχολείων Πολυγύρου καὶ Δ)νσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Χαλκιδικῆς.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία
Παραλίας–Νικήτης